

MIKKO NISULA

Estrellita

Rhapsody for bandoneón and orchestra

Op. 46

(2020)

Score

M221A

MIKKO NISULA

E s t r e l l i t a

Rhapsody for bandoneón and orchestra

Op. 46

(2020)

Score

M221A

ISMN 979-0-55003-270-5

Mikko Nisula (s. 1974) on opiskellut musiikkitiedettä Helsingin yliopistossa, sävellystä Pietarin konservatoriossa professori Boris Tischenkon johdolla, sekä täydentänyt opintojaan belgialaisen säveltäjän Philippe Boesmansin mestarikurssilla. Hän on toimittanut vuodesta 2007 lähtien Fredrik Paciuksen (1809–91) koottuja näytelmäteoksia. Säveltäjänä Nisulaa voidaan luonnehtia lähinnä uusromantikoksi tai impressionistiksi, joka on kuitenkin valmis omaksumaan tyyliinsä muitakin vaikutteita, aina kulloisenkin sävellyksen ja sen aihepiirin mukaan.

Nisulan keskeisiä teoksia ovat ooppera *Tähtisilmä* (2010–17), *Pianokonsertto* (2018), *Sinfonia concertante* (2009), kantaatti *Myrsky* (2006), sekä 5 orkesterifantasiaa, joista tunnetuin on *Vellamon neidot* (2016). Mainintansa ansaitsevat myös 5 laulusarjaa, 3 kamarikonserttoa, sekä 4 sonaattia harmonikalle.

Mikko Nisula (b. 1974) studied musicology at the University of Helsinki and composition with Professor Boris Tischenko at the St. Petersburg Conservatory. He later furthered his studies in a masterclass with the Belgian composer Philippe Boesmans. Since 2007, he has been working on a critical edition of the complete works for the stage by Fredrik Pacius (1809–1891). Nisula may be described as a Neoromantic or Impressionist composer who has also absorbed into his music various other stylistic influences, according to the mood and subject of each composition.

His main works include the opera *Tähtisilmä* (*The Starry-eyed Girl*, 2010–17), *Piano Concerto* (2018), *Sinfonia concertante* (2009), a cantata *Myrsky* (*The Storm*, 2006) and five orchestral fantasies, of which the best known is *Vellamon*

neidot (*Vellamo's Maidens*, 2016). Also worth mentioning are three chamber concertos, five song cycles with different instrumental combinations and four sonatas for accordion.

Estrellita, rapsodia bandoneónille ja orkesterille

Estrellita, op. 46, syntyi alkuvuodesta 2020 bandoneonisti Henrik Sandåsin aloitteesta. Hän oli jo aiemmin pyytänyt minulta bandoneónmusiikkia, joka ei olisi soittimella perinteisesti esitettyä argentiinalaista tangoa. Minulle oli toisaalta luontevaa välttää Piazzolla-vaikutteita, mutta en myöskään halunnut mennä toiseen suuntaan ihan akateemiseen nykymusiikkiin asti. Niinpä valitsinkin teoksen tyyliksi jonkinlaisen klassisen- ja estradimusiiikin välimaaston. Olen nimittäin aina tuntenut kiinnostusta esimerkiksi jonkinlaista kevyttä klassista säveltäneen Jean Françaix:n (1912–1997) musiikkia kohtaan.

Yhtenä inspiraation lähteenä oli myös vuonna 2018 Barcelonassa kuulemani espanjalaisen flamencokitaristin Juan Manuel Canizaresin (s.1966) säveltämä kitarakonsertto. Nimi *Estrellita* viittaa tässä kuitenkin vain ihan yleisesti espanjankielisten maiden estradimusiiikkiin, jota myös bandoneón parhaimmillaan edustaa. Niinpä mukaan mahtuu myös draamaa, varsinkin teoksen keskelle sijoittuvassa, kahden hitaan taitteen reunustamassa kehittelyjaksossa *Allegro moderato* (t.66–99). Kokonaisuus on kuitenkin enemmän A-B-A -tyyppinen vapaa fantasia kuin sonaattimuoto. Myöskin solisti ja orkesteri ovat keskenään varsin tasavertaisia vuoropuhelussaan.

Estrellita, rhapsody for bandoneón and orchestra

Estrellita, Op. 46, was composed in early 2020 on the initiative of bandoneónist Henrik Sandås. He had also previously asked me to write some bandoneón music that was not like the Argentine tango traditionally played on the instrument. On the one hand, it seemed natural for me to avoid the influence of Piazzolla, but neither did I want to go in the other direction, even as far as academic contemporary music. Thus, I chose a kind of intermediate style between classical and estrada music. I have namely always been interested in light classical music by composers such as Jean Françaix (1912–1997).

Another source of inspiration was the guitar concerto composed by Juan Manuel Canizares (b. 1966), a Spanish flamenco guitarist, which I heard in Barcelona in 2018. However, the name *Estrellita* refers here only to the estrada music of the Spanish-speaking countries in general. And it is often represented at its best by the bandoneón. Thus, there is room for drama, especially in the *Allegro moderato* development section in the middle of the work (bb. 66–99), framed by two slow sections. However, the overall form is more like an ABA-type free fantasy than sonata form. The soloist and the orchestra are also equal partners in their musical dialogue.

to Henrik Sandås

ESTRELLITA

Rhapsody for bandoneón and orchestra

Mikko Nisula (2020)

Op. 46

Allegro moderato (♩ = ca. 104–108)

Flauto *solo*
mp

Oboe *solo*
mp energico

Clarinetto in Sib *mp*

Fagotto *mp*

Corno in Fa

Bandoneon

Allegro moderato (♩ = ca. 104–108)

Violini I *pizz.*
mp

Violini II *pizz.*
mp

Viola *pizz.*
mp

Violoncelli *pizz.*
mp

Contrabbassi *pizz.*
mp

arco
(*pizz.*)

5

Fl.

Ob. *mf* >

Cl. (Sib) *mp*

Fag. *mp*

Cor. (Fa) *p*

Band. *mp* solo

VI. I div. *mf* *mp* arco

VI. II div. *mf* *mp* arco pizz.

Vla. div. *mf* *mp* arco pizz.

Vc. *mf* *mp* arco

Cb. *mf* *mp* arco

9

Fl. *f ma leggiero*

Cl. (Sib) *cresc.* *f*

Fag. *cresc.* *f* *f*

Cor. (Fa) *cresc.* *mf*

Band. *cresc.* *f come una canzona*

VI. I *unis.* *cresc.* *f*

VI. II *unis.* *cresc.* *div.* *f*

Vla. *cresc.* *f*

Vc. *mp* *pizz.* *mf* *f marcato*

Cb. *mp* *mf* *f marcato*

12

Fl. *f ma leggiero*

Cl. (Sib) *f ma leggiero*

Fag. *f ma leggiero*

Band.

VI. I

VI. II *div.*

Vla.

Vc.

Cb.

15

Fl. *f* come una canzona

Ob. *f* come una canzona

Fag. *f*

Cor. (Fa) *mf*

Band. *f* ma leggiero

VI. I *f* sul tasto

VI. II arco, sul tasto

Vla. unis. arco

Vc.

Cb.

19

Fl. *mf*

Ob.

Cl. (Sib) solo *p* intensivo *mp*

Fag. *p* *p* *mp*

Band. *p sub.* *mp*

VI. I VI-solo, nat. intensivo *p* *mp*

VI. II *mp*

Vla. *mp* sul tasto

Vc. div. *p sub.* *mp*

Cb. *p sub.* *mp*